

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesarica Marija Ana,

ki je preteklo nedeljo v Pragi umrla, porodila se je v 19. dan septembra 1803 kot hči Viktorja Emanuela I., kralja Sardinskega. V 12. dan februarja 1831 poročila se po pooblastilu, v 27. dan februarja istega leta pa osobno z avstrijskim cesarjevičem in prestolonaslednikom Ferdinandom, ki je v 1. dan marca zasedel prestol avstrijskih cesarjev in vladal do 2. decembra 1848, ko se je odpovedal prestolu.

Od te dobe preselila sta se cesar Ferdinand in njegova zdaj umrša soproga v Prago, kjer sta stalno bivala po zimi, po letu pa navadno na graščinah Reichstadt in Ploškovice. Cesar Ferdinand umrl je že v 29. dan junija 1875, zdaj pa mu je sledila še soproga, katere spomin ostane, kakor je rekel Praški župan dr. Černy, prebivalstvu zlate Prage nepozabljiv in se bode blagoslavljajal od strani siromakov, dobrodelnih zavodov in korporacij na veke.

Prebivalstvo Prage, nič manj pa tudi prebivalstvo vseh kronovin je tužno prizadeto vsled smrti blagosrečne cesarice, ki se je ves čas svojega življenja odlikovala po izredni bogaboječnosti, ki je imela vedno odprto roko za siromake in nesrečneže in bila sploh uzor lepih krepstij.

V Pragi vibrajo raz vsa deželna poslopja črne zastave, a tudi veliko zasobnih hiš razobesilo je ta znamenja žalosti. Deželna gledališča so zaprta, mej sprevedno slavnostjo prižglo se svetilnice po ulicah, spreveda udeležijo se ves mestni zastop. Od vseh stranij javljajo so izrazi pristnega sožalenja, katero prešinja vse narodnosti širnega cesarstva, ker so vse jednako preverjene, da je nehalo biti izredno blago in človekoljubno srce, da nas je ostavila do brotna cesarica, ki si je že za svojega življenja v vseh srcih postavila najlepši in trajni spomenik, spomenik ljubezni in hvaležnosti.

Deželna kmetijska enketa.

(Konec.)

G. Svetec poroča o pristojbinah pri izročitvi kmetij in nasvetuje: „Gospod deželni predsednik se naprosi, naj on blagovoli posredovati pri finančnih uradih, ako treba pri visokem finančnem ministerstvu, da se na Kranjskem zopet povrne stara praksa, to

je, da se bode odstotna pristojbina od izročitev, mej stariši in otroci mej živimi, ravno tako merila, kakor pri izročitvah vsled smrti.

Deželni odbor pa je prošel to prošnjo izročiti g. deželnemu predsedniku. Predlog se vsprejme.

Gosp. Ogulin stavi o tem vprašanji sledeče nasvete:

1. Od nepremakljivega blaga naj bi se plačeval pristojbinski ekvivalent;

2. Od premakljivega blaga naj bi se pristojbina plačevala po zmerni trdno določeni meri.

3. Ako bi se pa ekvivalent ne vsprejel, naj bi se:

a) pristojbina plačevala samo od čiste vrednosti;

b) pri zapuščinah ali izročitvah, pri katerih je z dolžnostmi, ki izvirajo iz ženitovanske pogodbe več dolga ko premoženja, ali ako se dote zboljšajo, bi se pristojbine ne smele povišati;

c) 30 dnevni obrok za plačanje pristojbin naj bi se odpravil in določili naj bi se drugačni obroki brez zaračunovanja obresti, na pr. za znesek do 10 gld. 30 dni, za 10 do 20 gld. dva meseca itd.

G. Kersnik poudarja, da je ločitev pristojbin res jako sitna stvar, kar notarji najbolj čutijo, ki se morajo dostikrat posluževati zvičaj, da ljudem pomagajo. Govornik navede izgled, kako se pristojbine določujejo. Pri glasovanju se vsprejme tretji odstavek g. Ogulinovega predloga, drugi pa se zavrnejo.

G. Svetec še predlaga: Deželni odbor naj pošlje peticijo do državnega zbora, da se pristojbinski noveli dodajo polajšila za kmetijska posestva in to: a) Pri izročitvah mej živimi kakor zaradi smrti jednako; b) da se koleki za zneske do 50 gld. tudi v neprepisnih in zemljeknjižnih rečeh znižajo na 12 kr. od uloge in na 10 kr. od prilog in rubrik.

G. Robič predlaga sledeči dostavek: Pri c. kr. vladi naj se dela na to, da kadar se pri preiskovanju porabi koleka pokaže kaka pomanjkljivost, se ne naklada strankam globa, temveč se od njih zahteva le doplačilo primanjkljaja.

Predlog Svetcev z dostavkom Robičevem se vsprejme.

G. Svetec poroča o mirovnihi sodiščih, ki se mu ne zdé potrebni, torej ne predlaga o tem ničesar.

G. Bavdek predlaga, naj bi se županstvom dala pravica, da bi smela do nekega gotovega zneska razsojevati in poravnovati malenkostne prepire, pri katerih se včas samoglavi ljudje za mejo ali zemljo, ki morebiti ni vredna 5—10 gld. začno tožiti, da zapravdajo na stotine goldinarjev in jih nazadnje vender še morajo „zglihati“.

G. Dev pa nasvetuje: Slavná enketa naj po deželnem odboru upliva na upeljavo postave od leta 1873 o poravnanju nad strankami pri občinah in naj se mej občine razpošlje dotična postava. Nasvet se odobri.

G. Kersnik poroča o odstranjenju davkarskih eksekutorjev in predlaga: Slav. enketa naj sklene: Sklepu deželnega zbora kranjskega, storjenemu v 10. seji 11. maja 1883 v resoluciji gledé uplačevalnega termina za davke in gledé preosnove institucije davkarskih eksekutorjev se popolnem pritruje in sl. vlada se prosi, v smislu teh resolucij nasvetovane olajšave upeljati. Vsprejme. se

G. Klun poroča o prostem ženitovanju in nasvetuje:

1. Deželnemu odboru se toplo priporoča, da izvrševajoč sklep deželnega zbora iz njegove 14. seje 19. oktobra 1883 sl. deželnemu zboru pri prihodnjem zborovanju predloži načrt postave, ki bi uravnala izdavanje ženitovanijskih oglasnic v vojvodini Kranjski.

2. Deželnemu odboru se priporoča, da naj dotle, dokler ta postava ne zadobi veljave, ženinom, katerim občine odrekajo ženitovanijske oglasnice, in ki se vsled tega s pritožbami obračajo do deželnega odbora, ženitovanijske oglasnice daje z odločnim naročilom, da morajo občini plačati postavno takso.

Predlogi se vsprejmo.

Dr. Vošnjak poroča o strožjem policijskem redu, zaradi katerega se je čulo veliko pritožb. Treba bi bilo naročiti županom, da ostreje ravna. Ta reč je v zvezi s premembo občinskega reda, po katerem se bo morda občinskim predstojnikom dovolila pomoč žandarjev. Temu se pritrdi. Izreče se tudi želja, naj bi se odpravila mala loterija.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXI. Poglavlje.

Pripovedovanje.

(Dalje.)

Tu je Ivan Vasiljevič globoko vzdihnil, ali ni odkril oči. Zarja, ki je prihajala od nekega požara, postajala je svitlejša. Perstenj se je začel bati, da prej nastane hrup, nego dobila ključ. A ni se upal ganiti z mesta, da ne bi car zapazil dviganja glasú, ter pokazal je Koršunu na požar in na spečega Ivana, potem je pa nadaljeval.

„Njemu so se vsi carji poklonili. — Hvala, presvitli car, premodri car Jevsijevič! Ti si vajen pripovedovati na pamet, govoriš, kakor bi imel pisano! Tu je spregovoril car Volodimer: — Ti si premodri car, David Jevsijevič! Povej še, povej mi: po noči sem jez malo spal, slabo sem spal, sanjalo se mi je: da sta se sešli dve zveri; jedna je bila, ela, druga pa siva, sprli sti se mej sabo, in bela

zver je premagala sivo kaj pomenja to? — Odgovoril je premodri car, premodri car David Jevsijevič: — Poslušaj car Volodimer Volodimerič! To, da sti se sešli dve zveri, in spopadli se, bilo je pri nas, v sveteli Rusiji; sešli sti si pravica in krivica; bela zver — to je pravica, a siva zver — to je krivica; pravica je premagala krivico; pravica šla je v nebo k Bogu, a krivica je ostala na zemlji; a kdor pri nas živi po pravici, ta služi nebeško kraljestvo, kdor pa po krivici pa večne muke“ . . .

Tu se je zaslišalo lahko smerčanje Ivanovo. Koršun posegel je z roko pod carsko zglavje, Perstenj se je pomaknil bliže k oknu, da bi pa z nenadnim molčanjem ne pretrgal Ivanovega spanja, nadaljeval je svoje pripovedovanje z jednoobraznim glasom:

„Njemu so se vsi carji poklonili: hvala, presvitli vladar premodri car David Jevsijevič! Povej nam še to, za kake grehe je odpuščenje, za kake ga pa ni? Odgovoril jim je premodri car David Jevsijevič: da za tri grehe je težka pokora: kdor bi imel pregrešno znanje s krstno botro, kdor bi zmerjal očeta in mater, kdor“ . . .

To trenutje je car nepričakovano odprl oči.

Koršun je odmaknil roko, pa bilo je že prepozno: njegove oči so srečale z Ivanovimi očmi. Nekaj časa sta gledala drug drugega, ne da bi se bila oba kaj ganila, prav kakor bi jih bila skovala neka čarovna sila.

— Slepca! — zaklical je car, hitro planivši po konci; — tretji greh je: ko se kdo preobleče v berača in se splazi tako v carsko spalnico!

In sunil je z ostro kovano palico Koršuna v prsi. Razbojnik ugrabil je za palico, opotekel se in pal.

— Hej! — zakričal je car, izdirajoč ostri konec iz Koršunovih prsij.

Opričniki pritekli so notri, rožljajoč z orožjem.

— Zgrabite oba! — rekel je Ivan.

Kakor razjarjen pes planil je Maljuta na Perstnja; pa z nenavadno spretnostjo udaril ga je ataman s pestjo pod žličico, izbil z nogu okno in skočil na vrt.

— Obkolite vrt! Levite razbojnika! — zarujovel je Maljuta, pripognivši se od bolečine in držeč se z obema rokama za život.

Mej tem so opričniki vzdignili Koršuna.

(Dalje prih.)

G. Valjavec pri tem omeni, da se samo v Tržiči vsako leto zastavi 14.000 gld.

G. Detela nasvetuje, naj se izreče želja, da bi bila sol cenejša, da bi se rabiti zamogla tudi za živino.

Dr. Vošnjak predlaga konečno, naj bi se urejala domovinska pravica v tem smislu, da jo vsak dobi, kdor 10 let biva v kakej občini.

G. Bavdek ugovarja temu, ker bi bilo za občine okoli Ljubljane to jako slabo.

G. Detela pa pravi, da je to, kar je dr. Vošnjak nasvetoval, jako potrebno. Kranjska dežela je morala pred kratkim za neko Tržačanko, katera je pridobila po njenem že čez 50 let v Trstu biva-jočem možu domovinsko pristojnost v kranjski ob-čini „Slavina“ okoli 1000 gl. kot stroške v Tržaški bolnišnici in blaznici.

Predlog dr. Vošnjaka se vsprejme in s tem je vrsta dnevnega reda sklenena in enketa se za-ključi ob 1/2 7. uri zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. maja.

Levica **državnega zbora** bode glasovala proti premenam predloge o obdačenju žganja, katere je vsprejela gospodska zbornica. Predloga bode tedaj propala, ako zanjo ne glasuje vsa desnica. To bi pa napravilo nove sitnosti vladi.

Poljedeljsko ministerstvo je izdelalo nov program za reformo poljedeljskega pouka v Avstriji in ga razposlalo deželnim vladam, da se o tem izrekó kompetentni poljedeljski krogi dežel.

Spodnjeavstrijsko namestništvo razpi-salo je na 26. maja volitev dveh državnih po-slancev na Dunaji, na mesto umrlega Naceta Ku-rande in odstopivšega dr. Koppa. Tedaj se bo vi-delo, koliko se je že omajal židovski upliv na Dunaji.

Predvčeraj prišel je **ogerski** ministerski predsednik na Dunaj. „Nemzet“ misli, da je to po-tovanje v zvezi z bližnjim razpustom ogrskega državnega zbora. Drugi pa mislijo, da se ima Tisza dogovoriti na Dunaji o važnih vprašanjih, tikajočih se skupne vlade.

Vnanje države.

Da **ruska** vlada še ne misli odstopiti tako hitro od svojih reakcionarnih načel, kaže to, da je sedaj zatrla liberalni mesečnik „Otečestvennija za-piski.“ Ta časopis se je bavil z literaturo, ekono-mijo in politiko, ter je prihajal v tako debelih me-sečnih zvezkih na svetlo, kakor noben nemški čas-nik. Ustanovljen je bil 1839 leta. Njega zgodovina je tesno zvezana z novejšo zgodovino ruskega slov-stva in ruskega umstvenega napredka sploh. Mej-svoja sodelalce je štel najslavnejše ruske pisatelje. Pri njem so prejšnja leta sodelovali Puškin, Ler-montov, Gogol, Belinski (ruski Lessing) in jako mnogo drugih. S tem časopisom je rusko slovstvo mnogo izgubilo. Vlada ga je zatrla, ker so baje ne-kateri njega sodelalci bili v zvezi z nihilisti, in tudi pisali za njih skrivne časopise.

Italijanska vlada je sklenila umakniti se-natu predloženo Baccellijevo reformo vseučilišč, ker ni upanja, da bi jo vsprejel senat. Ker se bode s tem, da se ta reforma ne izvede, pristedito nekaj milijonov, hoče minister nauka, Coppino, predložiti zbornici zakon o povišanju plač ljudskim učiteljem. To bode tudi več koristilo, kakor reforma vseučilišč, ker je v Italiji ljudsko šolstvo dosti bolj pomanjkljivo nego visoko in srednje, za katero je še dosti pre-skrbljeno.

Monarhisti pri občinskih volitvah, ki so se v nedeljo vršile po vsem **Francoskem** neso nič pridobili, četudi so z vsemi silami ruvali proti re-publiki. V Parizu je pa izmed 80 občinskih odbor-nikov v nedeljo jih izvoljenih 57; 33 je pa ožjih volitev treba. Do zdaj je bilo v Pariškem mestnem zboru 40 vladnih privržencev, 32 radikalcev in 8 monarhistov. Sedaj je pa že izvoljenih 16 vladnih privržencev, 24 radikalcev in 7 monarhistov. Pri ožjih volitvah bodo monarhisti dobili še kake štiri mandate, druge pa skoraj vse radikalci. Tedaj so nove občinske volitve v Parizu poraz za vlado. — Bérrolinski zastopnik Kitaja, Li-Tong-Pao, bode le začasno opravljal poslaništvo v Parizu. Za pravega poslanika pri francoskeji republiki bode pa imeno-van Shu-Tsing-Tsen, ki pride v dveh mesecih na svoje novo mesto. Ta je bil pred tremi leti ime-novan za poslanika v Japanu, pa mu je tedaj umrla mati, in se je po kitajskih običajih moral za tri leta odtegniti javnemu življenju. Zdaj pa mine njegov čas žalovanja in bode nastopil poslaništvo na Fran-coskem.

Rusija je neki priporočila London kot kraj za konferenco, ki se bode bavila z **egiptovskim finančnim vprašanjem**. Turčija neki hoče zahtevati, da bode konferenca zopet priznala njeno vrhovno oblast v Egiptu, ter da se ne bode dotak-nila tributnega vprašanja. — Pri konferenci bodo zastopane vevlasti po svojih poslanikih, katerim bodo pridani delegiranci. Noben minister vnanjih za-dev ne pojde na konferenco. Angleški delegiranec bode Sir E. Baring.

Po poslednjih poročilih iz zedinjenih **severo-ameriških** držav se bode izmed 820 delegiran-cev, ki se udeležé konvencije v Ghicagi 340 jih iz-reklo za Blsinovo, 30 za Arthurjevo in 100 za Ed-mundovo kandidaturo. Drugi glasovi se bodo raz-cepili. Tedaj ima prvi največ upanja postati pred-sednik zedinjenih držav.

Dopisi.

Iz Kamnika 3. maja. [Izv. dop.] „Mu-hasti“ g. Ivan Murnik, Kamniški, je že zopet dal natisniti svoje imé. Novega pridevka, ki mu ga da-jemo danes, nam pač ne bode mogel zameriti, ker v zadnjem, dozdevno njegovem dopisu h koncu sam pravi, da se nam je sedaj z njegovimi muhami bo-riti. No, sršeni te muhe, kolikor se po brenčanju soditi da, ravno neso; zdé se nam bolj podobne onim krilatcem, ki jih živina z repom oteplje. A ker ima vsaka muha neko neprijetno lastnost, — pa pri-mimo za muhovnik!

Gospod nasprotnik, ta pot ste se pa res hitro oglasili. Kar je res, je res. Prehitro ravno ne, tega se ni treba bati! Nas dobite o vsakej uri priprav-ljene, kadar hočete, po noči, ali po dnevi. In tako vam hočem tudi sedaj precej odzdraviti.

Pred vsem naj mi je dovoljeno konstatovati, da je ta Vaš dopis neizrečeno ljubeznjiv. Ker me-nite, da me je zadnjič vaš podpis s popolnim naslo-vom razjaril, pustili ste ta pot precej vse častne pridevke v stran. To je kaj lepo od vas, a nepre-mišljeno. Če ste bili zadnjič tega prepričanja, da vam je titulature zaradi tega treba, da ljudje vedó, kakega zaupanja ste vredni, treba se vam je sedaj bati, da bodo ljudje mislili, da ste na jedenkrat ob vse zaupanje prišli. Vidite, kam logika pripelja?

Ganljive pa so že prilike, katerih ste se v tem dopisu posluževali. Jedna govori od skrbne matere, ki skuša nevarno orožje izviti otroku iz rok. Kak prizor! Kdo je tukaj skrbna mati! Kdo drugi, nego mi! Raca na vodi, kaj hočemo še več! Mi skrbna mati, a vi otrok — o selig, ein Kind noch zu sein! Ta primera je za nas tako laskava, da si ne mo-remo kaj, izreči vam javno zahvalo. In še celo to priznate, da imate nevarno orožje v rokah! Da, obrekovanje in natolcevanje je v resnici nevarno orožje.

Druga podoba predstavlja nam ženo, ki ponuja možu grizljaj, katerega je še sama zelo potrebna. Kako bi se dalo to najlepše naslikati? Jaz si pred-očujem to tako. Žena ponuja možu kos kruha, a ko hoče ta poseči ponj, ga sama ugrizne. Ali ne bo tako? Pa kdo je tukaj žena? Že zopet mi — risum teneatis . . .! Pa ste res muhasti, g. Murnik; vidi se, kakor bi vedno na ženske mislili!

Še neka druga čednost vas diči v tem dopisu, ponižnost namreč. Poveste kar naravnost, da se neste učili v šolah, kakor mi. No, to se nam je že prej dozdevalo. Tem bolj logična je bila tedaj naša trdi-tev, da je pri teh dopisih vaše ime le senca, za ka-tero nekdo drugi tiči. Pa to, da se neste učili, naj vas ne žali. Tolaži naj vas to, da gotovo tudi oni, ki vam je narekaval, ni vsaj v logiki nikdar „vor-züglich“ imel. Vsaj umovanje v zadnjem dopisu ne kaže tega, da si gotovo pripada k onim, ki neso na „duši slepi“.

Da bi se bilo pri onej vsakoletnej pojedinosti letos, ker se je ravno pred volitvami vršila, moralo o volitvah ugibati, tega nismo trdili. Moralo se ni, kdo bi vas zamogel siliti? Tega tedaj trdili nismo, trdili smo le, česar je bil vsak razumen človek, ki tukajšnje razmere pozna, do dobrega prepričan, da se namreč iz vsega početja in ravnanja onih izvo-ljenih povablencev pred in mej volitvijo na to skle-pati da, da se je ona vsakoletna pojedina uporabila letos v to, da se je debatiralo pri njej o tem, kako naskočiti pri prihodnjih volitvah „liberalno trd-njavo“.

To se vam tako strašno nelogično zdi? Go-spada, z dušno slepoto smeli bi nas pitati potem, ko bi mi tako sklepali, kakor si vi želite, tako nam-reč: „ker je bila pustno nedeljo pojedina tudi tista leta, v katerih volitve ni bilo in se tedaj o volitvah govoriti ni moglo, je bilo to tudi letos nemogoče!“ O kako nas imate za naivne! Gospod Murnik, pu-stiva logiko! Bolj „acceptabel“ se nam zdi oni del v vašem dopisu, ko sebe in nas navdušujete, da naj začnemo pometati. Zares, gospod Murnik, le metlo v roke; verjemite, podala se vam bo bolj, nego pero! Sicer bo to za vašo stranko velika izguba, ker ne bo potem morda nikdo našteval one, „ki resnico ljubijo“, pa to nič ne dé, povemo pa morda

s časoma mi, da so na svetu tudi taki ljudje, ki nekaj družega še bolj ljubijo!

Pa kam zaidemo! Radi bi še tako malo na smešno stran vlekl, pa se nas nehoté polastujejo resne misli. S kom in zakaj se bijemo? Nema cela ta stvar tudi resne strani? da, spregovoriti je treba tudi resno besedo in to jedenkrat za vselej? Kako smo že prišli do tega prepira? Bilo je tako. V sve-tem postnem času pričelo se je v „Slovenca“ huj-skanje zoper Kamniške „liberaluhe“, pred vsem na Kamniškega župana, hujskanje, ki je morda tudi ne-koliko krivo nad tem, da se je pred kratkim župa-nova hiša z blatom ometavala in da so bila poško-dovana mlada kostanjeva drevesa, zasejana po libe-ralnem županu. Če vi tako delate, ni čudo da neo-mikano ljudstvo zdivia! Podtikalo se je Kamniškim liberalcem, da so iz slabega namena podrli dva zna-menja na Grabnu, isto tako je palo krvavo zna-menje vsled zlobe liberalcev. Molčali smo dolgo, slednjič je bilo preveč. Oglasili smo se, zavrnilo smo čisto dostojno ono trditev, a pri tem smo le tako mimogredé omenili, kaj je uzrok sovraštva proti liberalcem, izpad one volitve namreč, ter spominjali se tudi one glasovite pojedine, o katerej se sedaj vse plete. „Konzervativna“ stranka bila je skoz to tako ugnana, da je za dolgo utihnula, ne vedoč kako in kaj.

Slednjič reši je malenkost iz zadrege. Kakor potapljaoci se bilke, tako se poprime ona, glavno stvar, za katero se je šlo, na stran pusteč, one opazke o pojedinosti. Iz te kovala si je kapital očita-joč nam v jedno mer laž. Temeljiti naši odgovori pa so jej bili le gole „frazé“, ne vedoč, da danda-našnji ni bolj premiete in neslane „frazé“, nego če se komu očitajo fraze. To trdi zdaj že vsaki, ki svojemu nasprotniku ne more odgovoriti stvarno.

Pa premislimo, kdo je drugemu delal krivico? Recimo, da smo se motili, ko smo trdili, da se je pustno nedeljo govorilo o volitvah. Ali smo zamogli kaj bolj nedolžnega očitati, nego je to? Kaj komu mari, če se je govorilo! In kaj ste nam očitali? — Zločin! Mi, da smo podirali znamenja, hoté žaliti verni čut drugih — ne veste kaj je to?! In kako smo mi na to odgovorili? Smo začeli z lažniki na vas kričati, kot vi na nas?

V dopisu, kateremu odgovarjamo se tudi trdi, da nismo sledili za resnico. Kaj naj pa poreče svet temu? Vi ste dobro vedeli, zakaj so se znamenja na grabnu odstranila, pa neste le samo resnice zamolčali, še obračali ste jo tako, da ste mogli druge dolžiti zlobnosti. Dobro vam je tudi znano, da se je Kamniški župan sam potegoval za to, da se zopet sezidajo, in da je v ta namen sam podpisal prvi precejšnjo svoto; a vaša resnicoljubnost ne da vam objaviti tega, kaj je storil liberallec. O ta liberalni župan, kako pride ta mej proroke! In ko je palo „krvavo znamenje“, ste li kaj sledili za resnico? Ni-ste li brez vsega pomisleka zbleknili, da je tudi tja segel Kamniški liberalizem?

Mi pozivljemo vse Kamniško prebivalstvo in vsacega, ki morda bere ta nepotrebna pričkanja, da sodi, komu da se godi krivica in na katerej strani je resnica, na katerej sumničenje in laž!

Dovolj! Gospoda, z vami smo končali.

Ne zлага se z našo častjo, biti se s takimi nasprotniki. Odi profanum . . .!

Iz Zatiškega okraja koncem meseca aprila. [Izv. dop.] (Volitev v cestni odbor za so-dni okraj Zatiški.) V 15. dan meseca aprila t. l. vršila se je v Zatičini volitev v cestni odbor za sodni okraj Zatiški. Ta volitev je bila jako važna, kajti v tem odboru sedeli so večinoma nekdanji pri-staši Vesteneck-paše; načelnik mu je bil Beno ba-ron Taufferer, katerega je ob času največje slave obsipal Vesteneck z vsemi mogočimi častmi in služ-bami. — Preje je bil, odbor tako le sestavljen: Ba-ron Taufferer, načelnik odborniki pa: Kovačič Anton, kateri je bil za Vestenecka dekoriran s križem — Vovk Franc, Višenjski eksžupan — Hanf Teodor in Nadrah Miha. Kako se je tedaj volitev vršila, molčimo rajši, najboljšje je, če pozabimo na to, kar je bilo! Schwamm drüber!

Sedanjo volitev vodil je g. okrajni glavar Gril iz Litije sam — povsem objektivno! Agitacije za to volitev ni bilo treba nobene, vsaj naši županje se hvala Bogu že tako zavedajo svoje narodnosti, da vedo, komu bodo dali glas. Voljeni so bili sledeči moške v odbor: Franjo Muli, župan Zatiško-Šent-Vidske občine z 31 glasovi. — Jože Stermole iz Virja s 30 glasovi — Franjo Zorec, posestnik iz Doba, s 24 glasovi, — Jože Spendal, župan iz Polja, s 22

glasovi, — Janez Skubic, župan s Krke, s 22 glasovi. — Namestniki: Franjo Pajek, posestnik iz Šent Vidas 36 glasovi, — Josip Erjavec, obč. svetovalec Kopolj, z 28 glasovi — Glasov je bilo oddanih 41. Vsi izvoljeni so značajni in zanesljivi narodnjaki. Tauffererjeva stranka je popolnem propala. Višenjski baron prišel je tudi k volitvi, a ko je videl, da je on in njegova stranka totalno pogorela, šel je s potrtim srcem domov. Sic transit gloria mundi! Tako pada grad za gradom, katerega je Vesteneck paša v zrak zidal!

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V včerajšnji seji mestnega zbora bilo je 20 odbornikov navzočnih. Gospod župan Grasselli pravi, da more pričeti današnja sejo s tužnim poročilom o smrti presvite cesarice Marije Ane, katere je 80 let stara umrla. Mestni zastop Ljubljanski, zvet si svojih lojalnih tradicij, bode izrazil na to izgubo visokej cesarskej hiši svojo sožalenje in deputacija, katere ude bode izvolil mestni zbor, naprosila bode gospoda deželnega predsednika, da poroča sožalenje prebivalstva Ljubljanskega glavnega mesta Njega Veličanstvu. (Zbor je stoje poslušal govor gospoda župana.) Mestni zbor prepusti gospodu županu, da izbere sam člene deputacije, na kar gospod župan naprosi mestna odbornika gg. Hribarja in Petričič-a, da z njim gresta k gospodu deželnemu predsedniku. Gospod župan nadaljevalje omeni, da je včeraj smrt pobrala nenasdoma someščana kanonika dra. Gogolo. Govornik pravi, da je preverjen, da je ravnal v soglasji z mestnim zastopom, da je položiti dal v imenu Ljubljanskega mesta venec na rakev nepozabljivega dobrotnika sirot. (Zbor ustane v znamenje sočutja in odobrava z dobrokljico izjavo gospoda župana.) Gospod župan naznanja končno, da se je mestni odbornik gospod profesor Križnar, zaradi bolezni in preobilnih družih poslov odpovedal mestnemu odborništvu. Pismo se izroči personalnemu in pravnemu odseku v poročanje.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča dr. Zarnik o izidu letošnjih dopolnilnih volitev v mestni zbor. Odobré se vse, volitve v prvem razredu tako, da sta gg. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški in Petričič voljena na tri, gospod Peterca pa na jedno leto. Mesto g. Fortune, ki se je odborništvu odpovedal, pa predlaga dr. Zarnik, da se razpiše nova volitev, določba dneva pa prepusti gospodu županu.

G. Hribar ugovarja, da bi bilo treba razpisati za g. Fortunu novo volitev. Le če izstopi pet odbornikov je to treba. Zakaj bi se sedaj delala izjema in volilci zopet sklicali k volitvi.

G. cesarski svetnik Murnik pa pravi, da se v smislu §. 39. mestnega statuta mora razpisati nova volitev. Pri glasovanju vsprejme se odsekov predlog.

G. Hribar predlaga naj bi se gosp. Fortuni, ki je mnogo let tudi kot podžupan uspešno deloval v mestnem zastopu, obžalovaje da se je odpovedal odborništvu, izrekla zahvala mestnega zbora. (Dobro! Dobro!)

Župan Grasselli pristavi, da je g. Fortuna posebno kot večletni član magistratnega odseka, zlasti v praktičnih vprašanjih jako mnogo storil na korist mesta, za kar mu gre gorka zahvala. Predlog gospoda Hribarja se jednoglasno vsprejme.

V imenu stavbenega odseka poroča g. cesarski svetnik Murnik o določitvi stavbinske črte na Emonske cesti, ki se po dolgem razgovoru določi tako, da črta gre premo od g. Dreota, prej Baumgartnerja hiše do mosta pred Trnovsko cerkvijo.

V imenu odseka za olupšavo mesta poroča g. Hribar o prošnji gospe Voltmano-ove, da bi se jej dovolilo v Lattermanovem drevoredu na njivi proti Šiški ležeči, postaviti paviljon za prodajo sladčarskih pijač. Tudi o tem se je razgovarjalo jako obširno. Slednjič so obveljali predlogi odseka, da se dovoli 200 □ metrov prostora na dve leti brezplačno, potem pa proti poluletni odpovedi in letnemu plačilu 10 gld. pod tem pogojem, da se paviljon zgradi strogo po načrtu mestnega stavbenega urada, da se prostor obda z jeden meter visoko žično ograjo, da prepuščeni prostor pusti sama posuti in da jarke ob prostoru z dobrimi hrastovimi plohi pokrije. Tudi velja dovoljenje le za gospo Voltmanovo, ko bi hotela prodati paviljon, treba pritrenja mestnega zbora. Gospod Hribar potem še nasvetuje, naj se za napravo nove „najađe“ na vodnjaku za Tivolskim gradom dovoli 250 gld., da bode zopet iz nje tekla voda, kakor prej.

Mestni odbornik dr. Derč želi, da bi se v tem prej posvetoval finančni odsek.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pa pravi, da je voda tega vodnjaka nezdružava.

G. Hribar odgovarja, da voda teče zdaj taka, kakršna bode potlej, če pride nova podoba, tu gre le za olupšavo. Pri glasovanju obvelja predlog g. Hribarja.

Konečno nasvetuje še inženir g. Tomek naj bi se delo na prostoru za živinske semenje, kjer delajo lesene ograje, takoj ustavilo, in se napravila mesto lesenih ograj, železna ograja.

Gospod Hribar podpira ta predlog, gospod Peterca pa pravi, da bode delo že v dveh tednih gotovo in se bode moralo plačati, ali se zvrši ali ne. Tudi gospod župan je te misli in pristavi, da stroški za prostor za živinski semenj, za posipanje itd. so zdaj itak jako veliki, naj bi se tedaj železna ograja za zdaj pustila.

Pri glasovanju se predlog gosp. Tomeka ne vsprejme.

Potem prčne se tajna seja.

Domače stvari.

— (Dopolnilna volitev) prvega razreda na mesto gosp. Fr. Fortune, ki izvolitve ni prevzel, bode v torek dné 13. t. m. Gospode volilce opozorujemo na to že danes ter jim priporočamo, naj si izberó kandidata, ki bode jednako gosp. Fortuni vedno imel pred očmi blagor mesta ter bode vedno neustrašljivo stal na braniku za narodne naše pravice.

— (Senzačno vest) poslal je zadnji „Slovenec“ mej svet, pismo, da je „premeščenje centralnih uradov iz Ljubljane v Trst in na Dunaj dognana in sklenjena resnica“. Žal, da je pozabil povedati, kje se je ta resnica dognala in sklenila in na kaj se ta resnica (??) naslanja. Predno bi se kaj takega sklenilo, bi menda vendar državni zbor tudi imel besedo, a do sedaj v stenografnem zapisniku ne nahajamo nič jednacega, pač pa nam je znano, da je takozvana štedilna komisija celo zrto, da se nekoliko uradov premesti iz Trsta v Ljubljano. Prav ustrezno bode tedaj nam, kakor sigurno tudi vsemu občinstvu, ako pisec omenjene notice pove, kje je to „račo“ pograbil.

— (Ljubljanskiljudskiučitelji) imajo 29. t. m. ob 8. uri dopoldne v magistratni dvorani svojo skupščino. Volili se bodo zastopniki v deželno učiteljsko konferenco in učitelj g. Belé, bode mej drugim razpravljaj vprašanje: Kdaj in kako naj se poučuje drugi deželni jezik?

— (Madjarski strah pred Slovanstvom) je tako velik, da se je — kakor smo o svojem času že poročali — pred dvema letoma začela proti banki „Slaviji“ po deželah ogerske krone strastna uradna agitacija, češ, da podpira ogerske Slovane v njihovem narodnem prizadevanji in tako deluje proti mogočnosti ogerske države. To agitacijo prepovedalo je sedaj z uradnim razglasom k. ogersko trgovinsko ministerstvo ukazavši vsem županom (okrajnim glavarjem), da ne smejo banke „Slavije“ poslej nikakor več ovirati v njenem poslovanju.

— (Veliki letni semenj) včeraj bil je prav obilno okiskan od kmetovalcev in vnanih živinskih kupcev. Živine se je prignalo nad 1700 komadov, mej njimi mnogo goveje živine, sosebno volov, katere so tuji kupci iz Trsta, Pulja, Gorice, Koroškega in Štajerskega jako mnogo kupili in drago plačali. Konj je bilo nad 600, mej njimi mnogo lepib, laški kupci nakupili so dosti nad 100 konj in izvrstno plačali. Tudi kmetovalci so mej seboj živahno barantali za konje. Naši trgovci, ki prodajajo manufakturno blago, imeli so jako veliko posla.

— (Katoliško rokodelsko društvo) imelo je preteklo nedeljo zjutraj v svojem stanovanju v Knežjem dvoru svoj občni zbor, ki je bil prav obilno obiskan. Predsednik g. Gnjezd razložil je koristno delovanje katoliških rokodelskih društev, mej katerimi deluje Ljubljansko že 29 let. Predsednik vidi v teh društvih varno zavetišče za delavce, posebno v današnjih časih anarhizma, kajti v katoliških rokodelskih društvih ohrani se delalcem vera in ljubezen do rodovine. Udov je štelo društvo 84. Lansko leto prišlo je v Ljubljano 101 pomočnik dela iskat, dobili so ga le trije, drugi so morali odpotovati. Novo pristopilo je 42 udov. Dohodkov je imelo društvo 410 gld. 68 kr., stroškov pa 268 gld. 44 kr., tako da je ostalo v blagajnici

142 gld. 24 kr. Za zidanje lastne društvene hiše kupilo se je od g. Schreiner-jeve polovico njenega vrta, 12 1/2° širokosti in 25.5° dolgosti, za 2000 gld. za katero svoto je bilo vzeto iz društvene blagajnice le 367 gld. kajti ostalo je poklonila velika društvena dobrotnica ranjka g. Šupevčeva. Gospod Josip Bernard poklonil je društvu 100 gld. in ranjki knezoškof dr. Pogačar je volil 100 gld. Društveno premoženje iznaša 1279 gld. 83 kr. v obrtniškej blagajnici, volilo g. Samase 100 gld., obligacije 550 gld. Bolnišna blagajnica ima 361 gld. premoženja in se je bolnim udom izplačalo 88 gld. podpore. Govornik se posebno zahvali za podporo svojemu namestniku g. katehetu, A. Kržič-u in pa učitelju risanja inženirju, g. Čermak, ravno tako g. Kolarju za poučevanje v zgodovini in g. Gebi za pouk v fiziki. Konečno se spominja predsednik umrlega pokrovitelja škofa Pogačarja in umrlih udov M. Schreiner-ja in M. Gerber-ja. Vajencev je bilo v posebnem društvenem oddelku 149. Prihranili so si po malem 46 gld. in se prav pridno učili. Ko se je izrekla gospodu predsedniku, Gnjezdi, za njegovo požrtovnalno delovanje v prid društva jednoglasna zahvala, bilo je zborovanje končno.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 5. številki naslednjo vsebino: Pod lipo. Pesen. Zložil F. Krek. — Ivan Durak. Ruska pripovedka. Poslovenil Fr. Hubad. (Konec). — Junak na kozlu (s podobo). — Dan nesreče in britke izgube. (Resnična prigodba). — Schönbrunn. (S podobo). — Zgodovinsko-mestopisni obratek. Konec. — Hjena. — Razne stvari. — Vrtec stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Ukral) je neznan tat sobni služkinji pri Bavarskem dvoru bukvice kranjske hranilnice za 400 gld. Služkinja je poskrbela, da tat denarja v hranilnici vzdignil ne bode.

— (Z železnice.) Nov vožen red bode z 20. dnem t. m. uveden na progah južne in na progah ogerske zahodne železnice. — Vodstvo južne železnice znižalo bode vožnino za osebe, in to, kakor je čuti, za 40% počenši z dnem 1. julija meseca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. maja. Cesarica je začela pri dru. Metzgerji v Amsterdamu kuro, ki bode bržkone šest tednov trajala. Vsled tega se ne more povrniti na Dunaj in udeležiti žalobnih slavnostij povodom smrti cesarice Marije Ane.

Rim 5. maja. Vladika Strossmayer dospel semkaj.

Peterburg 6. maja. Minister notranjih zadev dal je Gacuškemu časopisu na podlagi tiskovnega zakona in ukrepa vrhovne tiskovne uprave drugo svarilo. — Časopisi poročajo: Bolgarski vojni minister Kantakucen pričakuje se v kratkem v Peterburg.

Izjava.

Jaz podpisani kot lastnik, izdatelj in odgovorni urednik v Trstu izhajajočega šaljivega lista „Jurij s pušo“, naznanjam, da zaradi zaprek v upravištvu, prouzročenih po Miroslavu Maloverhu, ki se za doktorja izdaja, druga številka v 25. dan m. m. ni mogla iziti, in sem neprijetno primoran premeniti dneve izhajanja tako, da bode „Jurij s pušo“ 2. in 4. soboto vsacega meseca izhajal.

Pri tej priliki preklečim v 1. številki „Jurij s pušo“ dné 10. aprila 1884 priobčeni, po prejšnjem upravniku Miroslavu Maloverhu pisani lažnjivi in obrekovalni članek „Lekcija Ivanu Železnikarju“ ter imenujem g. Miroslava Maloverha nezanesljivega človeka, ki si več upa, kakor vsakateri „Schwindler“.

V Trstu, v 5. dan maja 1884.

Eduard pl. Braunitzer s. r.

Razne vesti.

* (Tatvina pri škofu.) Iz Mostara se Dunajskim listom poroča, da je bilo rimsko-katoliškemu škofu Vukoniću 8000 gld. ukradenih. Več njegovih ljudij, ki so sumljivi, da so izvršili to tatvino, je prijetih in dejanjih v zapor.

* (Pruski pritisk) — v Alzaciji in Loréni ima naravnost nasprotno nasledke, kakor bi jih zaleli Nemci. Tamošnji narod je goreče udan Francozom in sploh govori: „Mi smo bolj Francozi nego Francozi sami.“ Nemška sistema tam silno pritiska prebivalstvo. Zlasti vojaška dolžnost in splošni šol-

ski pouk. Francoski otroci morajo se učiti nemški, ali se pa nič ne učé. Bogatini pošiljajo otroke v francoske gimnazije, a revni tega ne morejo. K jednej ženskej prišel je nemški uradnik ob 7. uri zjutraj in vprašal jo je, kje se uči njen sin? „Povej tem, kateri so te poslali,“ rekla je mati, „da moj sin nikdar ne bo vaš. Zapustili bomo vse: hišo, posestvo; pa otroci moji ne bodo Prusi.“ In res se je ta rodovina kmalu izselila. Zakon dovoljuje napise pred prodajalnici samo v nemškem jeziku, pa prebivalstvo se zna izogniti temu, da nad prodajalnicami napiše zna ime prodajalca brez nazivanja kakovosti trgovine. Nemška vlada daje 25 mark premije ženskam, katere porodé dvojčke. V Mühlhausnu je žena nekega delalca porodila trojčke, pa ni hotela teh denarjev, če tudi je bila jako revna: „Moji sinovi nikoli ne bodo Nemci — a ti denarji bi jih ponemčili,“ rekla je.

P. n. gospodom članom „Glasbene Matice“.

VABILO občnemu zboru „Glasbene Matice“,

ki bo
v ponedeljek dne 19. maja 1884
ob 1/8. uri zvečer
v čitalnični dvorani.

Spored:

1. Ogovor predsednikov.
2. Tajnikovo poročilo o XI. društvenem letu.
3. Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenju.
4. Posamičnih članov nasveti.
5. Volitev prvosednika in blagajnika ter še 18 odbornikov; odbornikov mora biti najmanj 12 Ljubljanskih (§. 10).

V Ljubljani, dne 5. maja 1884.

Fr. Ravnihar,
prvosednik.

F. Stegnar,
tajnik.

Tuji:

dne 5. maja.

Pri **Slonu**: Deutsch z Dunaja. — Erian iz Beljaka. — Kleinbacher iz Linca. — Stern iz Zagreba. — Schwarz z Dunaja.
Pri **Mali**: Schiller z Dunaja. — Smola iz Rudolfovega. — Höfler iz Reke.

Umrli so v Ljubljani:

29. aprila: Urša Čadež, delavčeva žena, 28 let, Tržaška cesta št. 35, za Brighovo boleznijo. — Magdalena Milavec, finančnega pomočnega urada vodje žena, 62 let, Salendrove ulice št. 6, za jetiko.

30. aprila: Marija Jereb, delavčeva žena, 22 let, Rožne ulice št. 39, za vnetjem možganov. — Jera Triller, gostija, 68 let, Karlovska cesta št. 1, za vodenico. — Ema Žergol, učiteljska pripravnica, 22 let, Sv. Petra cesta št. 15, za jetiko. — Antonija Žitko, delavka, 26 let, na Žabjaku št. 3, za jetiko.

2. maja: Anton Slabec, hišnega posestnika sin, 24 let, Poljanska cesta št. 48, za jetiko. — Katar Pečnikar, delavka, 80 let, Rimska cesta št. 18, za oslabiljenjem moči. — Emilija Kolb, zasebnica, 56 let, Tržaška cesta št. 5, za vnetjem hrbtovega mozga. — Meta Matos, gostija, 71 let, Strni pot št. 8, za rakom v želodci.

3. maja: Sofija Bergant, uradnikova hči, 8 let, Koldvorske ulice št. 28, za davico.
4. maja: Dr. Janez Gogala, kanonik in semeniški vodja, 59 let, Semenške ulice št. 4, za otrpnenjem možganov. — Janez Travnik, posestnik, zdaj kaznenec, 55 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Janez Globevnik, delavec, zdaj kaznenec, 43 let, za spridenjem krvi.

5. maja: Janez Kastelic, delavec, zdaj kaznenec, 29 let, Ulice na grad št. 12, za otrpnenjem možganov.

V deželnej bolnici:

28. aprila: Liza Turk, delavka, 23 let, za spridenjem krvi. — Ferdo Krob t, dimnikar, 38 let, za jetiko.

29. aprila: Neža Rojc, delavka, 29 let, za akutno tuberkulozo. — Boštjan Kastelic, gostac, 72 let, za plućico.

1. maja: Anton Šeme, gostac, 57 let, za vnetjem pluć.

2. maja: Jakob Vrečar, trgovec, 25 let, se je sam ostrupil. — Jožef Podlizec, zidar, 32 let, za plućno tuberkulozo.

3. maja: Janez Petrič, delavec, 40 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
5. maja	7. zjutraj	730.40 mm.	+15.8°C	sl. jz.	d. jas.	350 mm.
	2. pop.	728.45 mm.	+20.3°C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	728.41 mm.	+14.6°C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura +16.9°, za 5.0° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 6. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	35	kr.
Srebrna renta	81	40	"
Zlata renta	101	40	"
5% matena renta	95	95	"
Akcije narodne banke	857	—	"
Kreditne akcije	317	60	"
London	121	50	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	65	"
C. kr. cekini	5	72	"

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Nemške marke	59 gld.	50	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	40	"
Ogrska zlata renta 6%	122	45	"
"	91	80	"
" papirna renta 5%	88	70	"
5% stajerske zemljišč. od ez. oblig.	104	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	50	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	"
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	"
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	209	"

Klanjajo se neizvedljivim sklepom Božje previdnosti ginjenega srca naznanjamo sorodnikom in znanec, da je Gospod življenja in smrti našega preljubega brata, prečastitega, visokorodnega gospoda

JANEZA GOGALO,

korarja stolne cerkve, doktorja sv. pisma, vodjo duh. semenišča, viteza železne krone III. reda itd., v nedeljo 4. maja ob 8 1/4. uri zvečer v 59. letu svoje starosti, previdenega z vsemi sv. zakramenti za umirajoč, k sebi poklical v večnost.

Pogreb bo v torek popoldne ob 4 1/4. uri. Le jedno prošnjo imamo, spominjajte se preljubega brata v pobožni molitvi.

V Ljubljani, dne 5. maja 1884.

France Gogala, Ferdinand Gogala, brata.

Marija Gogala, Jožefa Köstel, roj. Gogala, Neža Götzl, roj. Gogala, sestre. (308)

Ekspozitno pivo v steklenicah

iz zaloge ALOJZIJA MAYER-ja,

steklenica po 12 kr., (283—3)

priporoča

Fran Schesek, na Bregu št. 18.

Prostovoljna dražba

zakonskih knjig, državnega zakonika letnikov 1852—1883, leposlovnih knjig, hišne in kuhinjske opre bode 8. maja t. l. na Dunajski cesti v Tavčarjevi hiši hiš. št. 13, 2. nadstropje, stopnice na desni. (293—2)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besed, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žilavostne bolezni. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa jedino v lekarni Cristofaletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trnkocaj, na Mestnem trgu št. 4. Steklenica stane 30 kr. (89—27)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nima nobene moči in vrednosti.

Št. 7402

(299—3)

Razglas.

Pri srečkanji 120 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo 2. maja 1884 so bile vzdignene

Št. 22965 z dobitkom 20.000 gld.

" 61845 z " 1.500 "

" 543 z " 500 "

" 51188 z " 500 "

in št. 2120, 2425, 2569, 3174, 3650, 4591, 5295, 5710, 6039, 6462, 7098, 7319, 7827, 8317, 8400, 8791, 8874, 8949, 9550, 9840, 10655, 10950, 12012, 12518, 12751, 13158, 14690, 14903, 15148, 15576, 17209, 18131, 18455, 18663, 19365, 20036, 20490, 20594, 23019, 23652, 25193, 25414, 26413, 26494, 26717, 26743, 26773, 26826, 27487, 27506, 27595, 28940, 29454, 29476, 31001, 33324, 34184, 34222, 34672, 34831, 34929, 35247, 37275, 37869, 37921, 38179, 38544, 40131, 40902, 41632, 42245, 42880, 44698, 46051, 47068, 47687, 48701, 49459, 49933, 50615, 51437, 53024, 53606, 55041, 55169, 56284, 56726, 56772, 57945, 58062, 58911, 59594, 61181, 61376, 62401, 63097, 63774, 63954, 64424, 64746, 64981, 65195, 65276, 65497, 65667, 65971, 66337, 66502, 66969, 68409, 69294, 69673, 72404, 72766, 73090, 73590 vsaka z dobitkom 30 gl.

Od sedaj izžrebanih lozov št. 27083 z dobitkom 2000 gld. šte. 45330 z dobitkom 1500 gld. št. 33724 in 63093 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 999, 1487, 2015, 2204, 2643, 2987, 3374, 3575, 3783, 4683, 5099, 5967, 7840, 8005, 8240, 8284, 9363, 10683, 10868, 11205, 11208, 11785, 12517, 12875, 14101, 14957, 15243, 15266, 16750, 17301, 17460, 18077, 18510, 18594, 19661, 20033, 21730, 21743, 22669, 23719, 24392, 24420, 24609, 24980, 25187, 25560, 25608, 27992, 28619, 28793, 28845, 29017, 29621, 29685, 29732, 29733, 32542, 34175, 34771, 35878, 37167, 38209, 40100, 41741, 44515, 44539, 44632, 45027, 48885, 49498, 50621, 50735, 51329, 54415, 51429, 51487, 51770, 52092, 52353, 54114, 60137, 60140, 61486, 62933, 63023, 63425, 64048, 67173, 67302, 67803, 69728, 70024, 70406, 70596, 72752, 73345, 73819, 74257 in 74762 vsaka z dobitkom 30 gld. še neso izplačane.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 2. dan maja 1884.

Mlad človek,

koji zna popolnem slovenski, italijanski in nemški jezik v govoru in pismu, se priporoča v kako čele nekoliko primerno službo. Rad postreže z najboljšimi spričevali o pravosti in študijah in zadovoljen bi bil z zmernim plačilom. Kdor želi več izvedeti, naj blagovoli obrniti se do upravnistva tega lista. (287—3)

Ces. kr. izklj. privilegovani

(306—2)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in snajenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatljicah 1. Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. I. Wencel-nu.

Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastoj.

HUGO EBERL,

za frančiškansko cerkvijo, v g. J. Vilhar-jevej hiši,

pleskar za stavbe in hišno orodje, lakirar in slikar firmnih tabel.

Prodaja

oljnatih barv, firnižev in lakov

na drobno in debelo,

ter vsega v to stroko spadajočega orodja, kakor čopičev (pinzelov) itd. — Prevzame pleskanja za vsa stavbena dela in poprave v mestu kakor na deželi po najcenejših cenah in zagotavlja točno in dovršeno izvrševanje svojega dela.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

HUGO EBERL v Ljubljani.

(288—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.